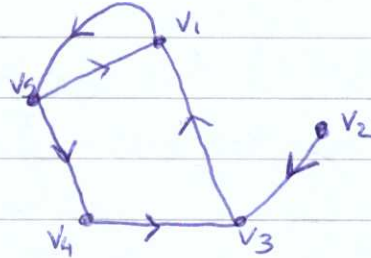
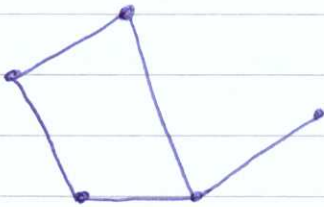
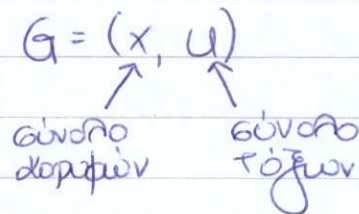
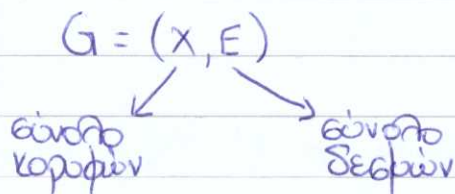

Γραφήματα τόξων (σελ. 38-43)

Γράφημα δερμών

Γράφημα τόξων.

Δέρμοι: Διένωση $\{u, v\}$
δεν έχουν διάταξη

Τόξα: Διατεταγμένα ζεύγη (u, v)
υπάρχει διάταξη
 u : αρχή του τόξου
 v : τέλος τόξου

$$G = (X, U)$$

$$X = \{v_1, v_2, v_3, v_4, v_5\}$$

$$U = \{(v_2, v_3), (v_3, v_1), (v_4, v_3), (v_5, v_4), (v_5, v_1), (v_1, v_5)\}$$

Τα τόξα (u, v) και (v, u) είναι διαφορετικά.

βαθμός εισόδου $d^-(v) = \#$ τόξων με τέλος την v
 $d^+(v) = \#$ τόξων με αρχή την v .

$$\text{βαθμός } d(v) = d^-(v) + d^+(v)$$

Μήτρα γραφήματος τόξων

$G=(X, U)$ γράφημα τόξων

Η μήτρα M του γραφήματος G έχει διαστάσεις $|X| \times |X|$ και ορίζεται ως εξής:

$$M = [m_{ij}] \quad \text{όπου } m_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{αν } (x_i, x_j) \in U \\ 0 & \text{αν } (x_i, x_j) \notin U \end{cases}$$

$$U = \begin{matrix} & v_1 & v_2 & v_3 & v_4 & v_5 \\ \begin{matrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \\ v_4 \\ v_5 \end{matrix} & \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

Γενικά, η M δεν είναι
αυξητική όπως στα
γράφημα δεσμών.

Συνεχτικότητα στα γράφημα τόξων

Εδώ στα γράφημα τόξων διακρίνουμε την συνεχτικότητα ως προς το αν ακολουθεί ή όχι την φορά των τόξων.

Γράφημα δεσμών: Διακρίνονται σε συνεκτικά και μη συνεκτικά.

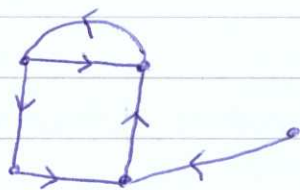
Γράφημα τόξων: Διακρίνονται σε ισχυρά συνεκτικά ①
μονομερώς συνεκτικά ②
αδθενώς συνεκτικά ③
μη συνεκτικά ④

① Για κάθε ζεύγος κορυφών u, v υπάρχουν μονοπάτια

που ακολουθούν την φορά των ρόξων με αρχή το u και τέλος το v και με αρχή το v και τέλος το u .

② Για κάθε ζεύγος κορυφών u, v υπάρχει τουλάχιστον ένα μονοπάτι που ακολουθεί τη φορά των ρόξων με αρχή και τέλος αυτές τις κορυφές.

προσπερως συνεκτικό αλλά δεν είναι ισχυρά συνεκτικό.

③ Συνεκτικό αν "ξεχάσουμε" τη φορά των ρόξων.

④ Μη συνεκτικό αν "ξεχάσουμε" τη φορά των ρόξων.

Άσκηση 1

α) Έστω G ένα γράφημα διεφών, στο οποίο ο ελάχιστος βαθμός των κορυφών του ισούται με k . Να δείξει ότι υπάρχει μονοπάτι μήκους k στο G .

Λύση

Έστω P ένα μονοπάτι μεγίστου μήκους στο G και έστω

$$P = v_1 v_2 \dots v_l.$$

Τότε τα άκρα του v_1, v_l συνδέονται μόνο με κορυφές του P .

Άρα, το v_i συνδέεται με τουλάχιστον k κορυφές στο P .
 Δηλαδή, το P περιέχει τουλάχιστον $1+k$ κορυφές, δηλαδή έχει μήκος $\geq k$.

Άσκηση 2

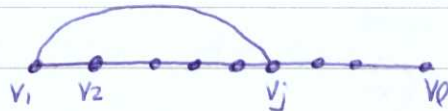
Έστω G γράφημα σεφρών στο οποίο ο ελάχιστος βαθμός είναι ≥ 2 . Να δείξει ότι το G περιέχει κύκλο.

Λύση

Έστω P μονοπάτι μέγιστου μήκους στο G . και έστω

$$P = v_1, v_2, \dots, v_\ell$$

Τότε τα άκρα του συνδέονται μόνο με κορυφές του P

Η v_1 συνδέεται με την v_2 και με τουλάχιστον έναν άλλο κορυφή του P , την v_j .

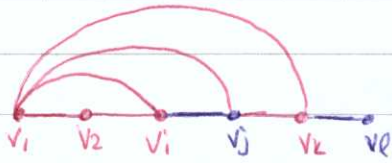
Τότε υπάρχει ο κύκλος $v_1, v_2, \dots, v_j, v_1$.

Άσκηση 3

Έστω G γράφημα σεφρών στο οποίο ο ελάχιστος βαθμός είναι ≥ 4 . Να δείξει ότι το G περιέχει 2 γειούς κύκλους ως προς τους σεφράς.

Λύση

Έστω $P = v_1, v_2, \dots, v_\ell$ μονοπάτι μέγιστου μήκους στο G .
 Τότε τα άκρα του P συνδέονται μόνο με κορυφές του P .

Έστω ότι η v_1 συνδέεται με τις v_2, v_i, v_j, v_k (με τη σειρά που εμφανίζονται στο P).
 Τότε οι κόμβοι $v_1, v_2, \dots, v_i, v_k$ και $v_j, \dots, v_k, v_i, v_j$ είναι γένοι.

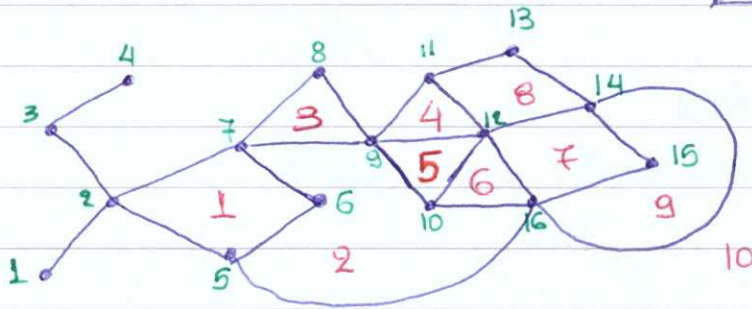
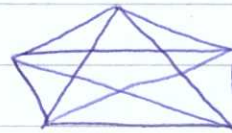
Ορισμός: Ένα γράφημο δένδρων ονομάζεται επιπίπεδο αν μπορεί να σχεδιασθεί στο επίπεδο έτσι ώστε να μην τέμνονται οι δένδρα του.

Παραδείγματα: Τα δένδρα είναι επιπίπεδα
 και είναι επιπίπεδο

δεν είναι επιπίπεδο

και δεν είναι επιπίπεδο

Θεώρημα Euler

Σε κάθε συνεκτικό επιπίπεδο γράφημα ισχύει ότι

$$K + E = A + 2$$

K : # κορυφών

E : # εδρών

A : # άκρων/δένδρων

→ $16 + 10 = A + 2 \Leftrightarrow A = 24$

Απόδειξη:

Θα χρησιμοποιήσουμε επαγωγή ως προς τον αριθμό των εδρών E .

Για $E=1$ έχουμε ένα συνεκτικό γράφημα χωρίς κύκλους δηλαδή ένα δένδρο.

Για δένδρα γνωρίζουμε ότι $k=A-1$, άρα $k + \frac{E}{1} = A-1 + 1$
 άρα, ο τύπος ισχύει για $E=1$.

Έστω ότι ισχύει για $E < m$, $m \geq 2$.
 Θα δείξουμε ότι ισχύει για $E=m$.

Αφού το γράφημα έχει m έδρες ≥ 2 και είναι συνεκτικό, θα έχει τουλάχιστον ένα δένδρο, τον ξ, ν, β , που ανήκει στον κύκλο.
 Αν αφαιρέσουμε από τον δένδρο το γράφημα που προκύπτει θα είναι επιπέδο, θα είναι συνεκτικό και θα έχει $E-1$ έδρες, $A-1$ δένδρους, K κορυφές.
 Άρα, μ' αυτό θα ισχύει η υπόθεση της επαγωγής.

$$k + (E-1) = (A-1) + 1$$

Άρα

$$k + E = A + 1$$

Άρα η πρόταση ισχύει για κάθε E .